OKRESNÝ ÚRAD TRNAVA

ODBOR OPRAVNÝCH PROSTRIEDKOV
Referát starostlivosti o životné prostredie
Vajanského 2, P.O.BOX 3, 917 02 Trnava

Číslo spisu
OU-TT-OOP3-2023/041028-003

Trnava
09. 08. 2023

Rozhodnutie

o odvolaní

Popis konania / Účastníci konania

Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie, ako príslušný odvolací orgán štátnej správy podľa § 1 ods. 1 písm. b) zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v nadväznosti na § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 58 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správnom konaní“) na základe odvolania účastníka konania: Združenie domových samospráv, Rovniankova 14, P.O.BOX 218, 851 02 Bratislava, proti rozhodnutiu Okresného úradu Skalica, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-SI-OSZP-2023/000550-015 zo dňa 25.05.2023, ktorým prvostupňový správny orgán po vykonaní zisťovacieho konania podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o posudzovaní“) rozhodol, že zmena navrhovanej činnosti: „Rozšírenie výrobných kapacít”, uvedená v predloženom oznámení o zmene navrhovanej činnosti navrhovateľa: PROTHERM PRODUCTION s.r.o., Jurkovičova 45, 909 01 Skalica, sa nebude posudzovať podľa zákona o posudzovaní,

rozhodol takto:

Výrok

Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, podľa § 59 ods. 3 zákona o správnom konaní rozhodnutie Okresného úradu Skalica, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-SI-OSZP-2023/000550-015 zo dňa 25.05.2023 zrušuje a vec vracia na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie

Okresný úrad Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie vydal dňa 25.05.2023 rozhodnutie č. OU-SI-OSZP-2023/000550-015, ktorým rozhodol, že zmena navrhovanej činnosti: „Rozšírenie výrobných kapacít”, uvedená v predloženom zámere sa nebude posudzovať a zároveň stanovil podmienky, ktoré bude potrebné dodržať v ďalších stupňoch konania o povolení činnosti v zmysle osobitných predpisov.

Proti citovanému rozhodnutiu sa v zákonom stanovenej lehote odvolal účastník konania Združenie domových samospráv, Rovniankova 14, P.O.BOX 218, 851 02 Bratislava, v odvolaní okrem iného uvádza nasledovné dôvody odvolania: „ 1) Podstata rozhodnutia podľa §29 ods.3 zákona EIA (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-29.odsek-3) je výrok rozhodnutia o tom, či budú ďalej hodnotiť vplyvy zámery na životné prostredie podľa zákona EIA alebo posudzovanie environmentálnych vplyvov skončí rozhodnutím zo zisťovacieho konania; jadrom rozhodnutia je podľa .29 ods.3 zákona EIA aplikácia kritérií podľa prílohy č. 10 k zákonu EIA na zámer, pričom sa pri tom zohľadňujú aj doručené stanoviská. Iným slovom,

rozhodnutie zo zisťovacieho konania je determinované úvahou úradu o tom, aké vplyvy sa predpokladajú a to z vecných hľadísk určených prílohou č.10 k zákonu EIA. Podľa §11 a §12 zákona o životnom prostredí č.17/1992 Zb. sa územie nesmie zaťažovať nad zákonom prípustnú mieru, pričom zaťaženie územia sa vždy skúma podľa ukazovateľov a prahových hodnôt osobitných hmotno-právnych predpisov chrániacich životné prostredie alebo jeho zložky. Zo systematického hľadiska a postavenia zákona o životnom prostredí v slovenskom právnom poriadku sa jedná o právny predpis, ktorý sa uplatňuje naprieč právnym poriadkom vždy, keď je predmetom rozhodovania životné prostredie alebo jeho zložky. Tým, že napadnuté rozhodnutie vo vyhodnotení kritérií podľa prílohy č.10 zákona EIA nevyhodnocovalo žiadne ukazovatele podľa osobitných hmotno-právnych predpisov, je úvaha úradu nie voľnou úvahou ako predpokladá §47 ods.3 správneho poriadku ale svojvoľnou úvahou urobenou mimo zákonnom predpokladaný rozsah úvah, ktoré sa pri skúmaní zaťaženia životného prostredia majú aplikovať. Vyhodnotenie v zmysle §11 a §12 zákona o životnom prostredí predstavuje minimálny nutný rozsah skúmania vplyvov na životné prostredie nakoľko rozhodnutím zo zisťovacieho konania sa podľa §29 ods.12 zákona EIA prekonáva hmotnoprávna ochrana životného prostredia určeného §11 zákona o životnom prostredí a súčasne aj procesnoprávna ochrana podľa §38 ods.3 zákona EIA. Keďže rozhodnutie zo zisťovacieho konania o ďalšom neposudzovaní konštatuje, že zámer je v území prípustný (čoho dôsledok je prekonanie hmotnej aj procesnej ochrany životného prostredia uvedeného v predchádzajúcom odstavci), je potrebné vyhodnotiť a riadne zdôvodniť zákonom predpokladaným spôsobom, prečo úrad dospel k takémuto záveru. Účelom rozhodnutia zo zisťovacieho konania je ipso facto konštatovať prípustnosť daného zámeru v území spôsobom opísaným vyššie, čím sa súčasne napĺňa účel a ciel zákona podľa §2 písm.b, písm.c a písm.e zákona EIA. Napadnuté rozhodnutie je preto arbitrárne, svojvoľné, nepochopiteľné a nepreskúmateľné. 2) Účelom zisťovacieho konania je však nielen konštatovať prípustnosť zámeru v území podľa §11 zákona o životnom prostredí z hľadísk podľa kritérií prílohy č.10 k zákonu EIA vyhodnotených spôsobom predpokladaným §12 zákona o životnom prostredí, čím sa napĺňa účel zákona podľa §2 písm.b, písm.c a písm.e zákona EIA. Podľa §29 ods.13 zákona EIA č.24/2006 Z.z. „Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie." Uvedené ustanovenia zákona EIA neboli dodržané. Povinnosti formulované v rozhodnutí podmienkami č. l, č.2, č.3, č.4, č.5, č.7 a č.8 je parafrázou právnych povinností, ktoré vyplývajú z osobitných právnych predpisov. Pod podmienkou podľa §29 ods.13 zákona EIA je nutné vnímať takú podmienku, ktorou sa naplní účel zisťovacieho konania podľa §2 písm.d zákona EIA a to „určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia“; čo s odkazom na ustanovenia zákona o životnom prostredí č.17/1992 Zb. znamená naplniť požiadavku §17 ods.l zákona o životnom prostredí „Každý je povinný, predovšetkým opatreniami priamo pri zdroji, prechádzať znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia a minimalizovať nepriaznivé dôsledky svojej činnosti na životné prostredie." Podmienkou podľa §29 ods.13 zákona EIA sa teda rozumejú konkrétne environmentálne opatrenia, ktoré predchádzajú alebo zmierňujú negatívne dôsledky navrhovaného zámeru. Takéto opatrenia v rozhodnutí uložené neboli; v rozhodnutí boli uvedené iba neurčité zásady, ktoré má navrhovateľ dodržať. Ako najvýznamnejší nedostatok v tomto smere vnímame aj neurčenie celkového kumulatívneho zaťaženia vôd určením prahových hodnôt pre jednotlivé parametre ukazovateľov vodného zákona a jeho vyhlášok pri dodržaní ktorých sa dá predpokladať dosahovanie dobrého stavu vôd; obdobne tak aj určenie prahových hodnôt pre celkové kumulatívne zaťaženie územia hlukom a emisiami do ovzdušia. Len tak sa dá hovoriť o účinnej ochrane a naplnení cieľa a účelu zákona EIA. Rozhodnutie v časti podmienok rozhodnutia podľa §29 ods.13 zákona EIA je nezákonné a v rozpore s uvedenými právnymi normami. 3) V dôsledku novelizovanej druhej vety §24 ods.2 zákona EIA je rozhodnutie o pripomienkach a námietkach verejnosti konečné a ide ipso facto o krížovú novelu koncentračnej zásady podľa § 36 ods.2 a § 61 ods.3 stavebného zákona pre tých účastníkov územného a stavebného konania, ktorým účastníctvo v povoľovacom konaní vyplýva z procesu EIA. Touto zmenou bola lehota, v ktorej sa verejnosť môže k zámeru vyjadriť s legitímnym očakávaním definitívneho rozhodnutia o jej právach a záujmoch posunutá ešte pred začatie územného alebo stavebného konania a posledným termínom, kedy si môže verejnosť svoje práva uplatniť je totožná s odvolacou lehotou pre podanie odvolania voči rozhodnutiu EIA. V nasledovných povoľovacích konaniach už nemá právo vznášať pripomienky ale len si skontrolovať plnenie podmienok EIA formou prerokovania stavebného projektu (nepriamy dôsledok vzhľadom na koncentračnú zásadu podľa starého stavebného zákona č.50/1976 Zb. ale aj priamy dôsledok zmeny procesu podľa § 36 nového zákona o výstavbe č.201/2022 Z.z.). To má však závažné dôsledky v posune a zmene charakteru procesného postavenia verejnosti vzhľadom na funkcie, ktoré verejnosť svojou účasťou v konaní vykonáva a to sú predovšetkým funkcie iniciovania odbornej diskusie a nastoľovania tém na jednej strane a kontrolná funkcia projektovej prípravy navrhovateľa a rozhodovania štátnych orgánov na strane druhej. Takýto posun je v súlade s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR aj Ústavného súdu SR, ako aj v súlade so systematikou legislatívy životného prostredia a to najmä dôsledok §15 a §19 zákona o životnom prostredí č.17/1992 Zb. Čo sa týka dotknutej verejnosti, tá je definovaná v §3 písm. s zákona EIA ako

„verejnosť, ktorá je dotknutá alebo pravdepodobne dotknutá konaním týkajúcim sa životného prostredia, alebo má záujem na takomto konaní; platí, že mimovládna organizácia podporujúca ochranu životného prostredia a spĺňajúca požiadavky ustanovené v tomto zákone má záujem na takom konaní". Súčasne podľa §177 ods.2 Správneho súdneho poriadku „Ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom“; podľa §178 ods.3 SSP „Zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia." Zainteresovaná verejnosť teda podaním odvolania plní úlohu neštátneho kvázi -prokurátora v oblasti verejných záujmov životného prostredia a to formou aktívnej žalobnej legitimácie voči rozhodnutiam verejnej správy týkajúcich sa životného prostredia. Zo systematiky zaradenia súdnej moci a prokuratúry medzi ústavné orgány, ktoré sú kontrolnými voči výkonným ústavným orgánom (vláda a prezident). Rozdiel medzi prokurátorom a verejnosťou je v možnostiach predsúdnej aktívnej legitimácie. Prokurátor zásadne nemá postavenie účastníka konania a predsúdnu ochranu práv realizuje osobitným postupom prokurátorského dohľadu podľa zákona o prokuratúre. Verejnosť naopak má zásadne charakter účastníka konania a teda predsúdnu ochranu verejných práv a záujmov životného prostredia realizuje procesným úkonom odvolania voči rozhodnutiu EIA; tento charakter je posilnený aj osobitným inštitútom odvolania podľa §24 ods.4 zákona EIA, kedy verejnosť môže do procesu vstúpiť aj po ukončení prvoinštačného konania a upozorniť na vecné či procesné pochybenia v konaní. Z uvedeného však nutne vyplýva, že verejnosť v zisťovacom konaní predstavuje nielen odborný prvok inicializácie odbornej diskusie, ale plní si úlohu kontroly rozhodovania štátnych orgánov v oblasti životného prostredia. Právo na životné prostredie a spolurozhodovanie o ňom (čl.44 a čl.45, čl.30 ods.l Ústavy SR, čl.37 a čl.41 Charty základných práv občanov EÚ a čl.3 až čl.6 Aarhuského dohovoru) sa v procesnej rovine zhoduje s procesnými úkonmi, ktorými sa verejnosť vyjadruje, dáva pripomienky, námietky a návrhy. Právo na spravodlivosť (čl.47 Ústavy SR, čl.47 Charty základných práv občanov EÚ a čl.9 Aarhuského dohovoru) sa prelína s kontrolnou funkciou štátnych orgánov a je realizovaná procesnými úkonmi podania odvolania a prípadnej správnej žaloby. Tým sa však aj mení procesné postavenie verejnosti počas trvania správneho konania v jeho rôznych etapách a tento charakter je potrebné zohľadňovať. Počas prvoinštančného konania je verejnosť výlučne subjektom spravovaným, (ako všetci účastníci konania) a úrad je subjektom spravujúcim; podaním odvolania sa táto pozícia mení a posúva — verejnosť je už nielen subjektom spravovaným ale zároveň kontrolným; odvolacie body sú identifikáciou nezákonnosti konania (či už pre vecné, právne, materiálne či procesné pochybenia) a z funkčného hľadiska sú prvkom internej kontroly, kedy sa náprava dá dosiahnuť druhostupňovým rozhodnutím či už vo forme zmeny alebo zrušenia napadnutého rozhodnutia. V prípade neúspechu sa podanie žaloby funkčne kontrola verejnosťou stotožňuje externou kontrolou, kde kontrolu vykonávajú správne súdy na základe správnej žaloby zainteresovanej verejnosti. Túto tendenciu vidíme nielen v slovenskom práve ale aj v európskom práve (občania môžu žalovať štát na Súdnom dvore EÚ) ale aj v práve medzinárodnom (fyzické osoby môžu iniciovať medzinárodný súdny spor so štátom v niektorých oblastiach - napr. týkajúcich sa ľudských práv). V konečnom dôsledku tak rozhodnutia úradov nebudú skúmať len slovenské súdy všetkých inštancií ale aj Súdny dvor EÚ z hľadiska dodržania práva EÚ ale aj Európsky súd pre ľudské práva v oblasti porušenia základných ľudských práv a slobôd. Verejnosť sa tak dopĺňa s pôsobnosťou prokurátora, ktorý preskúmava zásadne právoplatné rozhodnutia. Keďže vox populi vox dei (hlas ľudu, hlas boží) a keďže božie mlyny melú pomaly ale isto, aj v oblasti svetskej spravodlivosti sa občania vedia domôcť svojich práv, hoci je to beh na dlhé trate. Lenže aj v tejto oblasti máme prvé prelomové rozhodnutia, napr. rozhodnutie Súdneho dvora EÚ č. C-416/10 (Pezinská skládka), ktorým SDEÚ rozšíril pojem štát a uviedol, že znením smerníc nie sú zaviazané len vnútroštátne súdy, ale aj ostatné orgány verejnej moci, ako aj iné verejné orgány. Cieľ smerníc je záväzný pre všetky orgány, ktoré sú na základe rozhodnutia štátu zodpovedné za poskytovanie verejných služieb a ktoré majú na tento účel určité osobitné právomoci, ktoré sú nad rámec pravidiel medzi jednotlivcami či pravidiel medzi občanmi a štátom. Cieľom napr. Smernice EIA je čo najvyššia možná miera informovanosti o životnom prostredí a najvyššia možná miera participácie verejnosti vykonaná podľa čl.5 až čl.8 Smernice o EIA v konsolidovanom znení (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/PDF/?uri=CELEX:02011L0092-20140515). V tomto kontexte je dôležitá recepčná norma §66 zákona EIA, ktorá do slovenského poriadku priamo inkorporuje Smernicu o EIA a tá je teda priamo vykonateľná a to nielen prostredníctvom tzv. transpozičných noriem práva, ale priamo odvolaním sa na znenie Smernice. Odvolanie je treba zároveň chápať obdobne ako prokurátorské opatrenie (protest alebo upozornenie na nezákonnosť), ktoré nie je definitívne a je možné ho prekonať, ale toto prekonanie odvolania je nutné riadne zdôvodniť tak, aby bolo preskúmateľná a porozumiteľná a to nielen z hľadiska slovenského práva posudzovania vplyvov na životné prostredia ale aj priamo z hľadiska dodržiavania Smernice o EIA. 4) ZDS navrhlo viaceré environmentálne opatrenia, pričom úrad nevyhovel ani jednému z nich (neuviedol ich v podmienkach rozhodnutia); toto však nezdôvodnil podľa §20a písm.a zákona EIA (https://www.slov- lex.sk/pravne-predpisv/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-20a.odsek-l.pismeno-a). t.j. neuviedol dôvody, pre ktoré návrhy zmierňujúcich opatrení do výroku rozhodnutia nezahrnul. Návrhy zmierňujúcich opatrení boli dostatočne jasné,

konkrétne a je z nich zrejmé k čomu smerujú; ich účelom je zabezpečenie zlepšenia životného prostredia a teda naplnenie účelu zisťovacieho konania podľa §2 písm.d zákona EIA (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisv/SK/ZZ/2006/24/20211101.htmlffparaeraf- 2.pismeno-d). Návrhy zmierňujúcich opatrení teda boli dôvodné; bolo úlohou úradu rozhodnúť aj či sú v danom prípade opodstatnené a teda či majú byť uložené ako podmienky rozhodnutia. Bez takéhoto zdôvodnenia, ktoré je v zmysle §20a písm.a zákona EIA osobitnou náležitosťou rozhodnutia zo zisťovacieho konania je napadnuté rozhodnutie neúplné (nemá všetky náležitosti podľa osobitného právneho predpisu) a súčasne je arbitrárne a svojvoľné, lebo nie je možné zistiť, prečo návrhy ZDS sa do podmienok rozhodnutia nedostali. Tu je potrebné aplikovať výklad podľa judikatúry a metodiky ESĽP (napr. Hiro Balani v. Španielsko, § 28:; Bochan v. Ukrajina, § 84; Krasulya v. Rusko, § 52 -https://www.echr.coe.int/Documents/Guide Art 6 ENG.pdf) je úrad aplikácie práva povinný pripomienky účastníka vyhodnotiť či sú odôvodnené (relevantné a dostatočne konkrétne) a následne či sú aj opodstatnené (vecne správme - well-founded). To korešponduje s požiadavkami §47 ods.3 správneho poriadku, kedy pripomienky musia byť vyhodnotené vo vzťahu k vecnej správnosti (voľná úvaha o hodnotení dôkazov) ako aj musia byť právne posúdené (kauzálnu nexus). Z uvedeného vyplývajú 4 kvalitatívne stupne argumentácie: reálny dôvod, deklarované odôvodnenie, dôvodnosť a opodstatnenosť. Reálny dôvod je skutočný záujem, ktorý účastník konania reálne sleduje. Deklarované odôvodnenie je istá právna kategorizácia, subsumácia pod zákonom predpokladané dôvody- To je to, čo ESĽP označuje „well-based". Dôvodnosť je „well-founded". Nedôvodnosť (t.j. nedostatočná dôvodnosť žaloby spôsobuje jej odmietnutie; nedostatočná dôvodnosť pripomienky spôsobuje jej neakceptovanie). Dôvodnosť spôsobuje meritórne skúmanie opodstatnenosti dôvodný žalobných bodov, pričom sa rozhoduje vo veci návrhu samotného. ZDS je toho názoru, že pripomienky ZDS ohľadne zmierňujúcich opatrení sú odôvodnené aj dôvodné; sú zároveň spôsobilé byť uložené ako konkrétne opatrenia aj ako podmienky rozhodnutia zo zisťovacieho konania podľa §29 ods.13 zákona EIA. O tom, či teda opatrenia navrhované ZDS majú byť uvedené ako podmienky rozhodnutia je potrebné rozhodnúť ich vecným vyhodnotením v tom smere, či riešia identifikovaný negatívnym vplyv na životné prostredie a či sa nimi dosahuje zlepšenie životného stavu alebo sa nimi predchádza vzniku negatívneho stavu životného prostredia. Úvaha či ich úrad považuje aj za opodstatnené a prečo; to mal byť podstatou vyhodnotenia podľa §20a písm.a zákona EIA a na základe tohto vecného vyhodnotenia malo byť aj následne prijaté rozhodnutie o akceptácii či neakceptácii návrhu environmentálneho opatrenia ako záväznej podmienky rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie však takéto vyhodnotenie neobsahuje a preto aj nezapracovanie environmentálnych opatrení navrhovaných ZDS je nezákonné a vecne nesprávne. 5) Úrad pri výklade a aplikácii práva nepoužil recepčnú normu podľa §66 zákona EIA, ktorou sa priamo prevzali do právneho poriadku SR všetky ustanovenia Smernice o EIA. Úrad následne použil nesprávne interpretačné pravidlá, kedy porušil zásadu „lex generalis derogat lege generalis", t.j. že všeobecný právny predpis je derogovaný (rušený) osobitnou právnou úpravou. Pre procesne správny postup tak nepostačuje postupovať podľa správneho poriadku, ale najmä podľa osobitných právnych noriem a tie vykladať súčasne v súlade so Smernicami EIA. Úrad nikde neuviedol, že by aplikoval recepčnú normu §66 zákona EIA a že počas rozhodovania prihliadal na eurokonformný výklad práva a také uplatňovanie procesných prostriedkov, ktoré by boli nielen inštitútmi podľa správneho poriadku, ale najmä inštitútmi podľa Smernice o EIA (ako medzinárodná zmluva má vyššiu právnu silu ako vnútroštátny zákon) a podľa osobitných ustanovení zákona EIA. Uvedené sa týka osobitne konzultácie a zverejňovania informácií o životnom prostredí, ktorým sú venované aj osobitné odvolacie body, v ktorých analyzujeme nezákonnosť hlbšie podrobnejšie. Tieto práva podľa Aarhuského dohovoru (prístup k informáciám podľa čl.4 a čl.5 Aarhuského dohovoru) ako ani podľa Smernice o EIA (konzultácie podľa čl.6 a násl. Smernice o EIA) nie je možné procesne vybaviť odkazom na §33 resp. §21 správneho poriadku práve preto, že tomu bráni zásada „lex specialis dergat lege generalis" (osobitná právna úprava má prednosť) ako aj zásada „lege superior derogat lege inferiori" (právny predpis s vyššou právnou silou má prednosť) ako aj priama aplikovateľnosť Aarhuského dohovoru podľa čl.7 ods.4 Ústavy SR ako aj priama aplikovateľnosť Smernice o EIA podľa §66 zákona EIA. V konečnom dôsledku tak úrad konal v rozpore so zásadou súčinnosti podľa §3 ods.2 správneho poriadku, nakoľko nedal ZDS možnosť chrániť oprávnené práva a záujmy zákonom predpísaným spôsobom podľa osobitných právnych predpisov Smernice o EIA, Aarhuského dohovory a zákona EIA). Vzhľadom na skutočnosť, že ministerstvo neuplatňovalo eurokonformný výklad transpozičných noriem procesného charakteru ustanovených v znení zákona EIA č.24/2006 Z.z. (čím okrem iného porušilo aj čl.6 ods.5 Smernice o EIA) žiadame v zmysle recepčnej normy §66 zákona EIA č.24/2006 Z.z. o priame uplatňovanie Smernice o EIA v jej konsolidovanom znení tak, aby ňou predpokladané inštitúty informovania a participácie verejnosti boli v danom konaní reálne verejnosti umožnené minimálne v rozsahu: 1)Vzhľadom na skutočnosť, že úrad nezverejnil všetky podklady relevantné pre rozhodnutie podľa transpozičnej normy §24 ods.l zákona EIA č.24/2006 Z.z. v rozsahu predpokladanom čl.6 ods.2 a ods.3 Smernice o EIA, s odvolaním sa na recepčnú normu §66 zákona EIA č.24/2006 Z.z. žiadame priamu aplikáciu čl.6 ods.3 konsolidovaného znenia Smernice o EIA (https://eur-lex.europa.eu/legal- content/SK/TXT/HTML/?uri=CELEX:02011L0092-20140515#tocld8). Uvedené zahŕňa najmä (ale nie len) stanoviská ostatných

účastníkov konania, stanoviská dotknutých úradov, obcí a iných inštitúcií ako aj odborné podklady k zámeru a ich zverejnenie na podstránke daného projektu na portáli enviroportal.sk: https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/xxxxxxxxxxxxx. 2) Vzhľadom na skutočnosť, že úrad nezrealizoval konzultácie s verejnosťou podľa transpozičnej normy §63 zákona EIA č.24/2006 Z.z., s odvolaním sa na recepčnú normu §66 zákona EIA č.24/2006 Z.z. čl.6 ods.4 v súbehu s čl.6 ods.5 konsolidovaného znenia Smernice o EIA (https://eur-lex.europa.eu/legal- content/SK/TXT/HTML/?uri=CELEX:02011L0092-20140515#tocld8) a to aj formou konzultácií s dotknutou verejnosťou, ktorá je predpokladaná práve v čl.6 ods.5 Smernice o EIA. Keďže podrobnosti ohľadne náležitostí konzultácie ustanovuje §63 zákona EIA, je potrebné priamu aplikáciu konzultácií podľa čl.6 Smernice o EIA zrealizovať formou pracovného stretnutia, ktorého predmetom budú okrem všeobecných náležitostí podľa Smernice o EIA aj: a) doplňujúce informácie o zámere; b) informácie o možných vplyvoch strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie vrátane zdravia; c) vzájomné oboznámenie sa so stanoviskami; d) doplnenie alebo upresnenie navrhovaných opatrení; e) obsah a rozsah poprojektovej analýzy. Závery konzultácie sa premietnu do rozhodnutia v jeho výrokovej časti ale aj v časti odôvodnenia. Vzhľadom na skutočnosť, že úrad nezverejnil automaticky všetky relevantné podklady rozhodnutia aj bez vyzvania a to vzhľadom na čl.6 ods.2 a ods.3 Smernice o EIA v konsolidovanom znení v súbehu s čl.5 ods.3 písm.d Aarhuského dohovoru č.43/2006 Z.z. a to v kontexte s ustanoveniami §7 ods.2 písm.e zákona č.205/2004 Z.z. aplikovaných na predmetné zisťovacie konanie, týmto žiadame o relevantné informácie o životnom prostredí priamo v zmysle čl.3 ods.l a ods.2 Aarhuského dohovoru č.43/2006 Z.z. (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisv/SK/ZZ/2006/43/20060204) a tieto informácie o životnom prostredí poskytnúť verejnosti tak, že úrad zverejnení všetky relevantné podklady rozhodnutia podľa čl.6 ods.2 a ods.3 Smernice o EIA v konsolidovanom znení na podstránke daného projektu na portáli enviroportal.sk: https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/xxxxxxxxxxxxx. 6) Obsahom konzultácií podľa §62 ods.3 zákona EIA (https://www.slov-lex.sk/pravne- predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-63.odsek-2) sú a) doplňujúce informácie, b) informácie o environmentálnych vplyvoch, c) vzájomné oboznámenie sa so stanoviskami, d) upresnenie navrhovaných opatrení a e) obsah a rozsah poprojektovej analýzy. Z predpísaných náležitostí neboli zabezpečené náležitosti podľa §62 ods.2 písm.a), b), c), d) a e). Nakoľko ZDS reagovalo na prvotnú doplňujúcu informáciu, je legitímne očakávať odpoveď na túto reakciu. Je totiž naplnením práva na konzultáciu a procesný naplnením legitímnych očakávaní na úplných informáciách o životnom prostredí ako aj procesným prostriedkom, ktorým verejnosť môže ovplyvniť výsledok projektu a ovplyvniť ho. V konečnom dôsledku bolo teda ZDS znemožnené vykonať konzultácie podľa §63 ods,l zákona EIA, nakoľko neboli naplnené hmotné obsahové predpoklady pre ich vykonanie v akejkoľvek forme a akýmkoľvek postupom. Nedostatočnou konzultáciou (či už v písomnej alebo ústnej forme) úrad uprel možnosť konzultovať projekt zákonom predpísaným spôsobom a tým je proces EIA nezákonný v čoho dôsledku je nezákonné aj samotné rozhodnutie zo zisťovacieho konania. V zmysle §66 zákona EIA sa zákonom EIA preberá a priamo do právneho poriadku preberajú Smernice o EIA (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0052): preto aj interpretácia §63 zákona EIA nemôže byť podľa všeobecného a navyše vnútroštátneho predpisu, ale podľa osobitného a európskeho právneho predpisu, ktorý uvádza presne, čo sa konzultáciou sleduje, kto je jej adresátom a aký má byť jej výsledok. Z tohto hľadiska Smernica EIA jednoznačne ako adresáta konzultácie určuje dotknutú verejnosť a definuje konzultáciu ako nástroj participácie na rozhodovaní o životnom prostredí a súčasne ako nástroj informovania verejnosti o otázkach životného prostredia, čím sa majú realizovať okrem iného aj ústavné práva podľa čl.44 a čl.45 Ústavy SR, čl.37 a čl.41 Charty základných práv EÚ ako aj podľa čl.4 až čl.9 Aarhuského dohovoru. 7) Na stránke projektu (https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/rozsirenie-vvrobnvch-kapacit-l) neboli zverejnené predpísané náležitosti podľa §24 ods.l písm.i zákona EIA (stanoviská dotknutých orgánov, stanoviská verejnosti, doplňujúce informácie). Podľa §24 ods.4 zákona EIA môže podať odvolanie aj ten subjekt, ktorý nebol účastníkom konania. Správne konanie sa riadi zásadou neverejnosti, teda neúčastník konania nevie ani využiť alternatívny spôsob získania týchto informácií. Pre podanie odvolania môžu byť podstatné práve informácie, ktoré nie sú v zámere ale sú podkladom rozhodnutia na základe dokazovania v zisťovacom konaní. Týmto spôsobom sa ipso facto zužuje informovanosť verejnosti o životnom prostredí a znižuje sa možnosť podať odvolanie podľa §24 ods.4 zákona EIA. §24 ods.l písm.i zákona EIA tvorí osobitnú právnu normu vo vzťahu k §3 ods.6 správneho poriadku vzhľadom na práva, ktoré sa tým upravujú. Nerieši sa tým nazeranie do spisu pre účastníkov konania, ale zabezpečuje sa tým ústavné právo na informácie pre verejnosť v oblasti životného prostredia tak, ako vyplývajú z čl.45 Ústavy SR, medzinárodnej zmluvy (https://www.slov-lex.sk/pravne- predpisv/SK/ZZ/2006/43/20060204) či z európskeho práva (https://eur-lex.europa.eu/legal- content/SK/TXT/HTML/?uri=CELEX:32014L0052&from=sk). Všeobecnou právnou normou, ktorá rieši situáciu kde je predmetom konania všeobecný záujem verejnosti a nielen účastníkov konania, je §3 ods.6 správneho poriadku, ktorý ustanovuje povinnosť zverejňovať informácie o takom konaní, ktoré je predmetom záujmu verejnosti. Avšak aj keby §24 ods.l písm.i nebolo osobitnou právnou normou k §3 ods.6 správneho poriadku; už sám §3 ods.6 zakladá povinnosť zverejňovať informácie, ktoré sú predmetom

verejného zákona; že takými sú informácie o životnom prostredí je nepochybné, ako vyplýva z právnych predpisov upravujúcich informovanie o životnom prostredí. Interpretačné kritériá obsahu právnej normy §24 ods.l písm.i zákona EIA či §3 ods.6 správneho poriadku je nutné prispôsobiť ďalším právnym predpisom, ktorými sú okrem iného zákon č. 205/2004 z.z. a čl.5 Aarhuského dohovoru o systematickom zverejňovaní informácií týkajúcich sa životného prostredia. Úrady boli uvedené informácie povinné zverejniť aj bez vyzvania a to vzhľadom na čl.5 ods.3 písm.d v kontexte s ustanoveniami §7 ods.2 písm.e zákona č.205/2004 Z.z. aplikovaných na §24 ods.l písm.i zákona EIA. Informačným systémom je portál enviroportal.sk a sledované činnosti v procesoch EIA na podstránke https://www.enviroportal.sk/sk/eia: preto každý zámer musí mať zverejnené informácie, ktoré ma príslušný úrad ako hmotnoprávny podklad rozhodnutia. Gramatický reštriktívny výklad §24 ods.l písm.i zákona EIA či §3 ods.6 správneho poriadku je v rozpore so systematikou práva v oblasti zverejňovania informácií o životnom prostredí ako informácií verejného záujmu; nezverejnenie stanovísk dotknutých orgánov, dotknutých obcí, verejnosti, doplňujúcich informácií a prípadne ďalších vecných podkladov je tak porušenie práva na úplné a presné informácie o životnom prostredí podľa §45 Ústavy SR procesne zakotvené vo vyššie uvedených právnych predpisoch. 8) Predmetom konania neboli (okrem nulového variantu) aj dva odlišné realizačné varianty, ktoré by sa od seba líšili rôznou intenzitou a kvalitou vplyvov na životné prostredie tak ako predpokladá §22 ods.6 zákona EIA (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisv/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-22.odsek-6). Namietame upustenie od variantného riešenia, ktoré má byť výnimočné; avšak stalo bežnou praxou, ktorej cieľom je liberovať navrhovateľa od environmentálnej zodpovednosti v zmysle §27 ods.l zákona o životnom prostredí č.17/1992 Zb. Projekt je možné plánovať v inom dispozičnom riešení či s prijatím lepších a viacerých zmierňujúcich opatrení. Úrad neuviedol dôvody, na základe ktorých dospel k názoru, že je upustenie od variantnosti je výnimočným a v danom prípade nezbytným riešením; úrad v odôvodnení uvádza, že zhodnotil argumenty navrhovateľa uvedené v žiadosti, tieto dôvody v rozhodnutí uvádza ale neuvádza svoje vlastné vyhodnotenie opodstatnenosti takýchto argumentov. Rozhodnutie o upustení od variantného riešenia je preto arbitrárne a svojvoľné, ktorého jediným účelom je umožniť navrhovateľovi vyhnúť sa environmentálnej zodpovednosti a ďalším právnym povinnostiam v tomto smere. Okresný úrad porušil ustanovenia poslednej časti §3 ods.l Správneho poriadku ako aj poslednej vety §47 ods.3 Správneho poriadku; porušil účel ale aj znenie §22 ods.6 zákona EIA.V konečnom dôsledku nebol dodržaný účel a cieľ konania EIA v zmysle zákona EIA. Na podporu týchto tvrdení odkazujeme na rozsudok Krajského súdu Bratislava sp.zn. 1S/295/2017 (https://www.slov-lex.Sk/vseobecne-sudv-sr/-/ecli/ECLI-SK-KSBA-2018-1017202045 5). ktorého argumentácia je obdobná. ako aj z nasledovných vecných dôvodov: Podľa analýzy MŽPSR, Inštitútu environmentálnej politiky „Vedúci! Obce horia!" (https://minzp.sk/iep/publikacie/ekonomicke-analvzv/veduci-horia-obce.html) sa lokalita Skalica nachádza v 7. stupni ohrozenia horúčavami, 5. stupni ohrozenia suchom a 9. stupni ohrozenia povodňami. Ide o pomerne zriedkavý jav, kedy sa ohrozenie suchom nespráva inverzne k ohrozeniu povodňami ale tieto riziká sú obe veľmi vysoké. Uvedené prejavy sú prejavmi a dôsledkami klimatickej krízy; úrad teda nedostatočne vyhodnotil a zhodnotil vplyvy klimatickej krízy, keď v časti identifikácie klimatických vplyvov tieto neuviedol, hoci v čase vydania rozhodnutia už boli tieto vplyvy dostatočne známe a boli k dispozícii odborné podklady, ktoré boli zverejnené na webe rezortného orgánu a súčasne aj široko popularizované a medializované (https://e. dennikn.sk/3326932/v-akom-stupni-ohrozenia-extrem nvmi-horucavam i-suchom-a-zrazkami- zijete-vyklikaite-si-svoju-obec-alebo-mesto/). Klimatické vplyvy teda je možné považovať podľa §32 ods.2 správneho poriadku za všeobecne známe skutočnosti, napriek tomu sa nimi úrad nezaoberal a neidentifikoval ich; čím si nezistil skutkový stav úplne a presne. Podobne možno za všeobecne známu skutočnosť považovať zoznam adaptačných opatrení, ktoré presadzuje ZDS. Napriek tomu ich úrad pri rozhodovaní nezohľadnil. Za všeobecne známe skutočnosti možno považovať aj Adaptačnú stratégiu SR na klimatické zmeny ako aj Adaptačnú stratégiu kraja ako aj dotknutého mesta/obce. Všeobecne známe skutočnosti nie je podľa §32 ods.2 správneho poriadku potrebné dokladovať ani osobitne zdôvodňovať, u notoriet sa predpokladá, že sú všeobecne známe a že sú známe aj úradu a úradníkom. Úrad teda nemal dôvod ich ignorovať či nezohľadňovať; naopak, v zmysle zásady materiálnej pravdy mal zistiť úplne a presne skutkový stav prejednávanej veci a to aj aplikabilitu klimatických rizík a k nim prislúchajúcich adaptačných opatrení, ktoré sú dnes už notorietami úrad nemá výhovorku, prečo ich nevyhodnocovať. V dôsledku nedostatočného a neúplného zhodnotenia vplyvov na klímu úrad rozhodol vecne nesprávne, nakoľko sa nezaoberal primeranými adaptačnými a mitigačnými opatreniami, ktoré je možné aplikovať. V dôsledku toho pri vyhodnotení nebral do úvahy možnosti zmierňujúcich opatrení v podobe tzv. retenčnej dlažby osobných parkovísk ale zaoberal sa iba možnosťou živičných resp. betónových povrchov, ktoré však vzhľadom na svoje fyzikálne vlastnosti (koeficient prechodu tepla) uvedené negatívne vplyvy na klímu (horúčavy a sucho) ešte zhoršujú a posilňujú. Naopak, tzv. retenčná dlažba obsahuje buď štrk alebo kamennú dlažbu, teda priaznivejším koeficientom prechodu tepla uvedené negatívne vplyvy zmierňuje, pričom tento efekt je ešte posilnený vodozádržnou a súčasne infiltračnou funkcionalitou tzv. retenčnej dlažby: Parkovisko je taktiež nutné dotvoriť vhodným systémom drevín a taktiež prípravy územia pred položením samotnej stavebnej skladby parkoviska tzv.

švédskym systémom, ktorý by posilnil efekt výsadby vo vzťahu ku klimatickým hrozbám a predstavuje aj lepšie nakladanie s vodami a je vytvorený práve pre aplikácie parkovísk a podobných spevnených plôch (napr. chodníky, areálové komunikácie): Pre úplné minimalizovanie klimatických vplyvov je potrebné prekryť parkovacie miesta pergolami. V súvislosti so zámerom sme požadovali tzv. biosolárne strechy, t.j. fotovoltické panely na streche pod ktorými sú vegetačné rozchodníky. Uvádzame ako príklad aktuálnu aplikáciu z výrobnej haly spoločnosti HS-Tec, spol. s.r.o. v Dubnici nad Váhom: Fotografie sú z kolaudácie, ktorá prebehla začiatkom roku 2023; v prípade potreby sa obráťte na pracovníčku stavebného úradu v Dubnici s požiadavkou o ďalšie informácie v tomto smere: nikol.kosikova(5)dubnica.eu. Na tento zámer bol spracovaný zámer „Výrobný závod HS-Tec, spol. s r. o." a boli uložené podmienky rozhodnutím Okresného úradu Ilava č. OU-IL-OSZP-2021/000680-018 (https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/vvrobnv-zavod-hs-tec-spol-s-r-o-dubnica-nad-vahom) v zmysle rozhodnutia o zmene č. OU-IL-OSZP-2021/001469-025 (https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/vyrobnv- zavod-hs-tec-spol-s-r-o-). V prípade potreby vieme dohodnúť kontakt s firmou HS-Tec, spol. s r.o. v Dubnici inštaláciu si obzrieť, lebo v rámci realizácie biosolárnej strechy v spolupráci s nami urobili takú realizáciu stavby, aby táto ich prevádzka slúžila aj ako inšpirácia a príklad dobrej praxe aj pre iné spoločnosti; aby sa naučili aj iní používať zelené strechy či aby posúvali technické riešenie ďalej. Súčasne si môžu vymeniť praktické informácie so stavbou ale aj užívaním. Z hľadiska procesných povinností úradu tento porušil zásadu materiálnej rovnosti podľa §3 ods.5 správneho poriadku, nakoľko ako neuviedol konkrétnu podmienku vegetačnej strechy, aj keď je to bežná podmienka, ktorú iné orgány posudzovania vplyvov na životné prostredie bežne v rozhodnutiach uvádzajú; príkladmo uvádzame rozhodnutie MŽP SR č. 4230/2022-11.1.1 /šm k zámeru „Modernizácia a ekologizácia ZEVO OLO - linky K3 a K2" (https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/modernizacia-ekologizacia-zevo-olo-linkv-k3-k2-) alebo v rozhodnutí Okresného úradu Bratislava č. OU-BA-OSZP3-2023/066070-014 k zámeru „Vysokoúčinná kombinovaná výroba elektriny a tepla v SCZT Západ" (https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/vvsokoucinna-kombinovana-vvroba-elektriny-tepla-ako- nahrada-za-sucasne) alebo rozhodnutie Okresného úradu Senec č. OU-SC-OSZP-2022/004218-027 k zámeru „Logistic park Triblavina - HALA C" (https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/logistic-park-triblavina-hala-c) alebo Okresného úradu Ilava č. OU-IL-OSZP-2022/000071-025 k zámeru „DCA Park Hava" (https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/dca-park-ilava) alebo Okresného úradu Hava č. OU-IL-OSZP-2022/001625-027 k zámeru „NEWAYS SLOVAKIA - VÝROBNO - SKLADOVÁ HALA (https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/newavs-slovakia-vvrobno-skladova-hala) alebo Okresného úradu Spišská Nová Ves č. OU-SN-OSZP-2022/009057-016 k zámeru „Dostavba a rekonštrukcia lôžkovej časti NsP v Spišskej Novej Vsi" (https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/dostavba-rekonstrukcia-lozkovei-casti-nsp-v spisskejnovej-vsi-) alebo Okresného úradu Kežmarok č. OU-KK-OSZP-2023/002327-031 k zámeru „Výrobný areál - Veľká Lomnica" (https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/vyrobnv-areal-velka-lomnica). Sú to príkladmé rozhodnutia naprieč rôznym charakterom nerezidenčných a neratailových projektov a to naprieč celým Slovenskom, čo dostatočne preukazuje, že sa jedná o bežné environmentálne opatrenie ukladané po celom Slovensku rôznymi okresnými úradmi. Úrad zároveň nevysvetlil takýto odklon od bežnej aplikačnej praxe, čím porušil nielen zásadou materiálnej rovnosti rozhodovania, podľa ktorej je potrebné v obdobných prípadoch rozhodovať rovnako ale aj svojvoľne, nepreskúmateľne a nepochopiteľne nakoľko tento odklon úrad nevysvetlil. Vo výsledku je napadnuté len formalistickým dokumentom, ktorým sa ipso facto umožňuje získať povolenie na realizáciu navrhovanej činnosti ale bez toho, aby bola predmetom účinného posudzovania vplyvov na životné prostredie ako spôsobu zabezpečenia vysokej ochrany životného prostredia. Proces vedúci k rozhodnutiu nedostatočným spôsobom uplatňuje ustanovenia osobitných právnych predpisov ohľadne participácie verejnosti čo sa týka ako prístupu k informáciám tak aj k reálnej možnosti projekt reálne ovplyvniť. Úrad postupoval tak, že práva verejnosti neboli a ani nemohli byť reálne naplnené. Podľa §59 ods.l Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Vzhľadom na konštatované pochybenia v predmetnom konaní žiadame, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil podľa §59 ods.3 Správneho poriadku a vec vrátil na nové zisťovacie konanie. Toto odvolanie má podľa §55 ods.l Správneho poriadku odkladný účinok.“

Okresný úrad Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) nerozhodol v zmysle § 57 ods. 1 zákona o správnom konaní o odvolaní, a preto listom predložil odvolanie spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu Okresnému úradu Trnava, odboru opravných prostriedkov na rozhodnutie.

Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, ako príslušný odvolací orgán (ďalej len „odvolací orgán“), na základe odvolania odvolateľa preskúmal v zmysle § 59 ods. 1 zákona o správnom konaní zákonnosť napadnutého rozhodnutia a celý spisový materiál, výsledky svojich zistení porovnal s príslušnými právnymi predpismi.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o životnom prostredí“), každý je povinný, predovšetkým opatreniami priamo pri zdroji, predchádzať znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia a minimalizovať nepriaznivé dôsledky svojej činnosti na životné prostredie.

Podľa § 3 písm. b) zákona o posudzovaní, posudzovanie vplyvov strategického dokumentu je postup uvedený v druhej časti tohto zákona, v priebehu ktorého sa hodnotia pravdepodobné vplyvy strategického dokumentu na životné prostredie vrátane vplyvov na zdravie ľudí; tento postup zahŕňa predloženie oznámenia o vypracovaní strategického dokumentu (ďalej len "oznámenie"), vypracovanie rozsahu hodnotenia strategického dokumentu, správy o hodnotení vplyvov strategického dokumentu na životné prostredie (ďalej len "správa o hodnotení strategického dokumentu") a záverečného stanoviska z posúdenia strategického dokumentu, pričom pri všetkých fázach postupu je zabezpečený prístup verejnosti a konzultovanie strategického dokumentu s verejnosťou, a ak ide o posudzovanie vplyvov presahujúcich štátne hranice, aj s dotknutou stranou,

Podľa § 18 ods. 2 písm. d) zákona o posudzovaní, predmetom zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti musí byť každá zmena navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe č. 8 časti B, ktorá môže mať významný nepriaznivý vplyv na životné prostredie, ak ide o činnosť už posúdenú, povolenú, realizovanú alebo v štádiu realizácie.

Podľa § 20a zákona o posudzovaní, rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní a záverečné stanovisko okrem všeobecných náležitostí rozhodnutia obsahuje a) odôvodnenie rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 13 alebo b) odôvodnenie záverečného stanoviska vrátane toho, ako sa príslušný orgán vysporiadal s jednotlivými stanoviskami doručenými v priebehu posudzovania vplyvov, ako aj s odborným posudkom podľa § 36 a dôvody odsúhlasenia alebo neodsúhlasenia realizácie navrhovanej činnosti podľa § 37 ods. 4 a prílohy č. 12 časti VII a c) ďalšie údaje uvedené v prílohe č. 12.

Podľa § 22 ods. 3 zákona o posudzovaní, pri vypracovaní zámeru sa na jeho obsah primerane použijú kritériá uvedené v prílohe č. 10.

Podľa § 22 ods. 4 zákona o posudzovaní, podrobnosti o obsahu a štruktúre zámeru obsahuje príloha č. 9.

Podľa § 22 ods. 5 zákona o posudzovaní, zámer, ktorý nemá potrebné náležitosti podľa odsekov 3 a 4, vráti príslušný orgán do siedmich pracovných dní navrhovateľovi na doplnenie a určí rozsah a lehotu jeho doplnenia.

Podľa § 22 ods. 6 zákona o posudzovaní, príslušný orgán na základe žiadosti navrhovateľa môže vo výnimočnom prípade upustiť do 30 dní od doručenia žiadosti od požiadavky variantného riešenia navrhovanej činnosti najmä vtedy, ak nie je k dispozícii iná lokalita, alebo ak pre navrhovanú činnosť neexistuje iná technológia. Ak z pripomienok predložených k zámeru podľa § 23 ods. 4 vyplynie potreba posudzovania ďalšieho reálneho variantu navrhovanej činnosti, príslušný orgán uplatní požiadavku na dopracovanie ďalšieho variantu v konaní podľa tohto zákona.

Podľa § 24 ods. 2 zákona o posudzovaní, dotknutá verejnosť má postavenie účastníka v konaniach uvedených v tretej časti a následne postavenie účastníka v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene, ak uplatní postup podľa odseku 3 alebo odseku 4, ak jej účasť v konaní už nevyplýva z osobitného predpisu. Právo dotknutej verejnosti na priaznivé životné prostredie, ktorá prejavila záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene postupom podľa odseku 3 alebo odseku 4, môže byť povolením navrhovanej činnosti alebo jej zmeny alebo následnou realizáciou navrhovanej činnosti alebo jej zmeny priamo dotknuté.

Podľa § 24 ods. 3 zákona o posudzovaní, verejnosť prejaví záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene a na konaní o jej povolení podaním a) odôvodneného písomného stanoviska k zámeru podľa § 23 ods. 4, b) odôvodnených pripomienok k rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny podľa § 30 ods. 8, c) odôvodneného písomného stanoviska k správe o hodnotení činnosti podľa § 35 ods. 2, d) odôvodneného písomného stanoviska k oznámeniu o zmene podľa § 29 ods. 9.

Podľa § 24 ods. 4 zákona o posudzovaní, verejnosť má právo podať odvolanie proti rozhodnutiu o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona (ďalej len "rozhodnutie vydané v

zisťovacom konaní"), alebo proti záverečnému stanovisku aj vtedy, ak nebola účastníkom zisťovacieho konania alebo konania o vydaní záverečného stanoviska alebo jeho zmeny. Za deň doručenia rozhodnutia sa pri podaní takého odvolania považuje pätnásty deň zverejnenia rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 15 alebo záverečného stanoviska príslušným orgánom podľa § 37 ods. 6. Verejnosť podaním odvolania zároveň prejaví záujem na navrhovanej činnosti a na konaní o jej povolení.

Podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona o posudzovaní, ak ide o navrhovanú činnosť uvedenú v § 18 ods. 2, navrhovateľ je povinný pred začatím povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti doručiť príslušnému orgánu písomne a elektronicky oznámenie o zmene navrhovanej činnosti vypracované podľa prílohy č. 8a, ak má byť predmetom zisťovacieho konania zmena navrhovanej činnosti.

Podľa § 29 ods. 2 zákona o posudzovaní, príslušný orgán na základe zámeru alebo oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vykoná zisťovacie konanie o posudzovaní navrhovanej činnosti k zámeru alebo k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti a rozhodne, či sa predmet zisťovacieho konania bude posudzovať podľa tohto zákona.

Podľa § 29 ods. 6 zákona o posudzovaní, príslušný orgán oznámenie o zmene navrhovanej činnosti, ktoré je v súlade s odsekom 1 písm. b), do troch pracovných dní po doručení a) zašle povoľujúcemu orgánu, dotknutému orgánu a dotknutej obci, b) zverejní na svojom webovom sídle.

Podľa § 29 ods. 8 zákona o posudzovaní, dotknutá obec do troch pracovných dní po doručení oznámenia o zmene navrhovanej činnosti informuje verejnosť na svojom webovom sídle, ak ho má zriadené, a na úradnej tabuli obce o tejto skutočnosti a o tom, kde a kedy možno do oznámenia o zmene navrhovanej činnosti nahliadnuť, v akej lehote môže verejnosť zasielať pripomienky a miesto, kde sa môžu pripomienky podávať, pričom zabezpečí sprístupnenie oznámenia o zmene navrhovanej činnosti pre verejnosť najmenej desať pracovných dní od zverejnenia uvedených informácií.

Podľa § 29 ods. 9 zákona o posudzovaní, rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknutý orgán a dotknutá obec môžu doručiť príslušnému orgánu písomné stanoviská k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti do desiatich pracovných dní od jeho doručenia; ak sa nedoručí písomné stanovisko v uvedenej lehote, tak sa stanovisko považuje za súhlasné. Verejnosť môže doručiť príslušnému orgánu písomné stanovisko k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti do desiatich pracovných dní od zverejnenia uvedených informácií podľa odseku 8; písomné stanovisko sa považuje za doručené, aj keď bolo v určenej lehote doručené dotknutej obci.

Podľa § 29 ods. 12 zákona o posudzovaní, rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní oprávňuje navrhovateľa navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, ktorá musí byť predmetom zisťovacieho konania podľa § 18 ods. 2, podať návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti, ak v rozhodnutí príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona.

Podľa § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní, výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.

Podľa § 64 zákona o posudzovaní, na konania podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem a) konania podľa druhej a štvrtej časti zákona, b) osobitosti konania podľa § 20 ods. 1 a 3, c) upustenia od variantného riešenia podľa § 22 ods. 7, d) určenia obcí, v ktorých bude zámer k nahliadnutiu podľa § 23 ods. 2, e) určenia rozsahu hodnotenia a harmonogramu podľa § 30, f) konfliktu záujmov podľa § 63a, g) vydávania potvrdenia o súlade podľa § 37a.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o správnom konaní, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o správnom konaní, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť,

aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods. 4 zákona o správnom konaní, správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnemu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o správnom konaní, účastníci konania (§ 14) spolupracujú so správnymi orgánmi v priebehu celého konania.

Podľa § 46 zákona o správnom konaní, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 zákona o správnom konaní, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

K samotnému odvolaniu a posúdeniu prvostupňového konania odvolací orgán zaujíma nasledovné stanovisko:

Odvolací orgán vyjadruje názor, že navrhovaná činnosť má potenciál byť zvýšeným zaťažením pre životné prostredie. Odvolací orgán konštatuje, že napadnuté rozhodnutie z tohto pohľadu nedostatočne reflektuje požiadavky, ktoré z tohto zaťaženia vyplývajú. Odvolací orgán predovšetkým uvádza, že v prípade spôsobu rozhodnutia zvoleného prvostupňovým správnym orgánom, a totiž že vec sa nebude ďalej posudzovať je potrebné vhodne určiť podmienky rozhodnutia, čo v tomto prípade urobené nebolo.

V zmysle § 29 ods. 2 zákona o posudzovaní príslušný orgán na základe zámeru vykoná tzv. zisťovacie konanie a následne po vykonaní tohto zisťovacieho konania rozhodne, či sa predmet zisťovacieho konania bude posudzovať podľa tohto zákona, v podstate riadnym plnohodnotným posudzovaním. Odvolací orgán má za to, že takto formulovaná zákonná konštrukcia bola predpísaná za tým účelom, aby mohla byť dosiahnutá primeraná dynamika rozvoja daných území za súčasného zachovania záujmov na ochrane životného prostredia; inými slovami, aby sa v najskoršej fáze oddelili projekty s väčším a menším dopadom na životné prostredie, pričom aby projekty s objektívne menším dopadom na životné prostredie boli menej zaťažené administratívnymi postupmi, ktoré v prípade projektov s väčším dopadom na životné prostredie sú nevyhnutné s ohľadom na zachovávanie verejných záujmov. Výsledkom zisťovacieho konania, ako je zrejmé zo zákona o posudzovaní, sú v zásade dva alternatívne postupy a totiž: že v zmysle § 29 ods. 3 zákona o posudzovaní navrhovaná činnosť sa bude posudzovať, alebo že v zmysle § 29 ods. 12 navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať, pričom v takomto prípade neposudzovania je potrebné vo výroku určiť podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyvy na životné prostredie.

Odvolací orgán pri hodnotení a skúmaní napadnutého prvostupňového rozhodnutia vychádzal z takto definovaného procesného rámca a vychádzajúc z takto definovaného procesného rámca odvolací orgán prišiel k záveru, že napadnuté prvostupňového správneho orgánu je nepostačujúce z hľadiska dosahovania vyššie zmienených účelov zákona o posudzovaní.

Odvolací orgán uvádza, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu napadnuté odvolaním nemôže byť potvrdené podľa § 59 ods. 2 zákona o správnom konaní, nakoľko nevyhnutným predpokladom na potvrdenie rozhodnutia napadnutého odvolaním je neexistencia dôvodov pre jeho zrušenie. Pri preskúmavaní rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu druhostupňovým (odvolacím) správnym orgánom odvolací orgán preskúmava zákonnosť postupu prvostupňového správneho orgánu, ako aj zákonnosť a správnosť rozhodnutia, vec pritom posudzuje nielen zo stránky právnej, ale i skutkovej. Ak teda odvolací orgán zistí dôvody spočívajúce v nesprávnosti a tým viac v nezákonnosti napadnutého rozhodnutia je povinný ho zrušiť, ak súčasne nie sú splnené predpoklady, aby napadnuté rozhodnutie sám zrušil. V zmysle § 59 ods. 3 zákona o správnom konaní odvolací orgán rozhodnutie

zruší a vec vráti správnemu orgánu, ktorý ho vydal na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti a hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný.

Odvolací orgán preskúmaním napadnutého rozhodnutia prišiel k záveru, že napadnuté rozhodnutie obsahuje zákonný nedostatok, pre ktorý ho nie je možné potvrdiť, a ďalej má za to, že prvostupňový správny orgán nepostupoval procesne vhodným spôsobom, ktorý by mal viesť k zmiernemu vyriešeniu veci zapracovaním vhodných podmienok, čo v konečnom dôsledku viedlo potom aj k vecnej nesprávnosti samotného rozhodnutia.

V prvom rade odvolací orgán uvádza, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu fakticky neobsahuje určenie podmienok v zmysle § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní. Podľa § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní, výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.

Odvolací orgán v tejto súvislosti uvádza, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu formálne obsahuje vo výrokovej časti rozhodnutia časť, ktorá je uvedená tým, že má určovať podmienky na eliminovanie alebo zmiernenie vplyvu zmeny navrhovanej činnosti na životné prostredie v súlade s § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní, odvolací orgán však uvádza, že tieto quasi podmienky, uvedené vo výrokovej časti bodmi 1.-8., sú formalistické a v skutočnosti nenapĺňajú zmysel a účel zákona o posudzovaní, tak ako to stanovuje § 2 zákona o posudzovaní, pre súčasne konanie osobitne § 2 písm. d) a totiž účelom konania je určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia.

Odvolací orgán vyjadruje stanovisko, že podmienkou nie je konštatovanie existujúceho stavu a stanovením podmienok nie je len apelácia na dodržanie všeobecne záväzného predpisu, ktorý aj bez toho má byť dodržaný. Vo všeobecnosti podmienkou rozumieme taký predpoklad, bez splnenia ktorého nepríde k realizácii javu, ktorého je podmienka súčasťou. V správnom konaní chápeme podmienku ako vykonanie takého úkonu, bez splnenia ktorého nie je možná realizácia nasledujúceho úkonu, alebo rozhodnutia. V takomto význame sú aj stanovené podmienky rozhodnutia v zmysle § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní, t.j. v zisťovacom konaní správny orgán stanovuje podmienky, ktoré je nevyhnutné dodržať v ďalších nadväzujúcich konaniach. V takomto jednoduchom význame je teda podmienkou všetko, čo sa musí stať, realizovať, resp. splniť, aby mohol nastať nejaký ďalší úkon. Odvolací orgán však zároveň v tejto súvislosti dôrazne poukazuje na znenie vyššie uvedeného zákonného ustanovenia § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní, podľa ktorého správny orgán má určiť podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyvy na životné prostredie. Zo znenia ustanovenia vyplýva záver, že takouto podmienkou v dostatočnej miere nemôže byť len upozornenie na podmienky, ktoré pre navrhovateľa obligatórne vyplývajú zo všeobecne záväzných predpisov. Všeobecne záväzné právne predpisy zaväzujú všetky osoby, ktoré vykonávajú činnosť, ktorú všeobecne záväzný právny predpis upravuje; preto aj sú všeobecne záväzné, na rozdiel od konkrétnych rozhodnutí, ktoré zaväzujú len účastníkov konania. Takýmito všeobecne záväznými predpismi sú najmä zákony a ďalej podzákonné predpisy ako napr. vyhlášky, výnosy a opatrenia orgánov štátnej správy a samosprávy. Odvolací orgán uvádza, že ich dodržanie sa považuje za samostatné. Odvolací orgán v tejto súvislosti poznamenáva, že nepovažuje za nezákonnosť a ani za chybu, ak prvostupňový správny orgán v rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní v podmienkach uvedie odkaz na všeobecne záväzný predpis, resp. upozorní na postup podľa neho (môže to byť naopak vhodné s ohľadom na potrebu súčinnosti správneho orgánu s účastníkmi konania). Zároveň však odvolací orgán opätovne zdôrazňuje, že uvedenie odkazu na zákonné ustanovenie a apelácia na dodržanie všeobecne záväzného predpisu nestačí na to, aby sa vyhovelo požiadavke vyplývajúcej z § 29 ods.13. Toto tvrdenie odvolacieho orgánu vychádza z jednoduchej úvahy a totiž, ak by prvostupňový správny orgán takto formulované quasi podmienky neviedol, dopad na zmiernenie vplyvov na životné prostredie by bol rovnaký, ako v prípade uvedenia takto formulovaných podmienok.

K jednotlivým podmienkam odvolací orgán uvádza, že nasledujúce:

Odvolací orgán pri hodnotení quasi podmienok stanovených prvostupňovým správnym orgánom uplatnil ich hodnotenie prostredníctvom ich opaku, čím sa ukazuje, že nejde o skutočné podmienky, ktoré by zlepšovali životné prostredie nad už daný rámec (čo je ale zmyslom ustanovenia § 29 ods. 13 po vykonaní zisťovacieho konania)

K podmienke „Stavebné práce musia byť realizované tak, aby neprišlo k poškodeniu areálových sietí (vodovodu, splaškovej a dažďovej kanalizácie), prípadne verejného vodovodu a verejnej kanalizácie a ich zariadení a k narušeniu ich prevádzky; v prípade, že by prišlo k poškodeniu týchto sietí stavebník zodpovedá za škodu, ktorú zásahom do týchto zariadení spôsobil“. Odvolací orgán uvádza, že sa jedno povinnosť, ktorá je daná aj tak, bez toho, že by bola určená v podmienke. Opakom je, že stavebné práce nemusia byť realizované tak, aby neprišlo k poškodeniu areálových sietí, t.j. realizátor stavebných prác môže postupovať nedbalo; v prípade poškodenia sietí stavebník nezodpovedá za škodu, ktorú svojím zásahom spôsobil. Okrem toho, že takýto nedbalý prístup by bol v rozpore s dobrými mravmi a pravdepodobnými zmluvnými záväzkami, je aj v rozpore s tým, čo ustanovuje o stavebných prácach stavebný zákon v § 43g ods. 2 druhá veta, totiž, že ak sa na stavebné práce vzťahujú bezpečnostné alebo hygienické predpisy, technické normy, všeobecne zaužívané pracovné postupy a návody výrobcu stavebných výrobkov na spôsob použitia, stavebné práce sa musia vykonať v súlade s nimi. Na čo je teda takáto podmienka v súčasnom rozhodnutí v zisťovacom konaní posudzovania vplyvov, a ako má zlepšiť životné prostredie, to nie je jasné.

K podmienke „Na zariadeniach verejného vodovodu a verejnej kanalizácie nemožno nič upravovať alebo meniť bez súhlasu vlastníka verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie, prípadne ich prevádzkovateľa“, odvolací orgán uvádza, že sa jedná o citáciu § 27 ods. 3 zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach. Je to teda zákonná povinnosť, pričom taká, o ktorej možno povedať, že je až notorická, nakoľko je vcelku obvyklé, že na užívanie veci je potrebný súhlas jej vlastníka. V kontexte zákona o vodovodoch a kanalizáciách je potrebné podotknúť, že vlastník verejného vodovodu alebo kanalizácie je nositeľom viacerých verejnoprávnych povinností, zároveň však aj nositeľom práv, ktoré sa vzťahujú k výkonu funkcií tohto vodovodu alebo kanalizácie, ďalej k tomu § 27 zákona o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách., o.i. v súvislosti s prvou podmienkou - § 27 ods. 1, každý je povinný počínať si tak, aby svojou činnosťou nepoškodzoval verejný vodovod alebo verejnú kanalizáciu a ich zariadenia a nenarušil ich prevádzku a aby neoprávnene nezasahoval do výkonu vodohospodárskych činností súvisiacich s prevádzkovaním verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie; inak zodpovedá za škodu, ktorú tým spôsobil.

K podmienke „Odvedenie vôd z povrchového odtoku zo striech objektov je riešené dažďovými zvodmi na terén a následne dažďovými vpustami do kanalizácie so zaústením do existujúceho vsakovacieho objektu. Vzhľadom na skutočnosť, že do vsakovacieho objektu sú odvádzané vody z povrchového odtoku z predmetných plôch aj v súčasnosti nemalo by realizáciou navrhovaných objektov prísť k navýšeniu odvádzaného množstva týchto vôd do vsakovacieho objektu. V prípade, že by prišlo k zvýšeniu množstva vôd z povrchového odtoku odvádzaných do existujúceho vsakovacieho objektu z hľadiska bezpečného odvádzania týchto vôd bude potrebné prehodnotenie jeho akumulačnej a vsakovacej kapacity.“, odvolací orgán uvádza, že čisto gramaticky nie je zrejmé v čom je podmienke, t.j. čo má byť splnené. Podmienka začína oznamovacou vetou o nejakej skutočnosti, ďalej pokračuje predpokladom, že by nemalo k niečomu prísť a končí tým, že ak teda k niečomu príde, vec sa má prehodnotiť. Odvolací orgán uvádza, že takto stanovené podmienky nebude akceptovať. Podmienka je viazaná na predložený projekt a nie hypotézy. Musí byť zrejmé, k čomu príde navrhovanou činnosťou, resp. jej zmenou. Alebo musí byť zrejmé, k čomu môže prísť v prípade ak sa niečo stane (požiar, zemetrasenie atď.). Za účelom eliminácie vplyvu je podmienka, ktorou sa docieli niečo, nejaký stav. V danom prípade tejto podmienky to takto nie, ona predpokladá ďalšie prehodnocovanie. Avšak proces hodnotenia, resp. predhodnotenia v zmysle zákona o posudzovaní prebieha práve teraz, v tomto konaní. Navyše podmienka vlastne nie je podmienkou, ktorá má charakter ochrany životného prostredia, ale skôr vodohospodársky a stavebný. Odvolací orgán pripomína, že aj v ďalších povoľovacích konaniach o pozemných a vodných stavbách sa obvykle určujú podmienky, kvalitatívne však iné, než podmienky podľa zákona o posudzovaní.

K podmienke „V prípade, že pri realizácii stavby príde k zaobchádzaniu so znečisťujúcimi látkami stavebník pri zaobchádzaní s nimi musí dodržiavať ustanovenia § 39 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách.“, odvolací orgán uvádza, že sa jedná o vyslovenú zákonnú citáciu. Toto by bol stavebník povinný splniť aj bez toho, že by to bolo uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia.

K podmienkam „Navrhovanú stavbu je potrebné odsúhlasiť so správcom a vlastníkom ovplyvnených komunikácií, najmä z pohľadu kapacitného posúdenia križovatiek.“, a „Všetky dopravné parametre je potrebné navrhnúť v súlade s príslušnými normami STN a technickými predpismi“, a „Rešpektovať existujúcu dopravnú infraštruktúru a jej ochranné pásma“ Tieto podmienky sú tiež zrejmé, že majú byť dodržané aj bez uvedenia a nemajú ani vplyv na zlepšenie kvality životného prostredia. V tejto súvislosti odvolací orgán uvádza, že z predloženého spisového materiálu vyplýva, že dotknuté orgány ako Trnavský samosprávny kraj, Ministerstvo dopravy a výstavby SR, ďalej

Okresný úrad Senica, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, boli v tejto súvislosti konzultované a nevyjadrili zásadné pripomienky, ktoré by bránili realizácii projektu. To, že je potrebný ich súhlas pri stavebnej realizácii napojenia je zrejmé. Nejde tu o otázky zlepšovania kvality životného prostredia. Odvolací orgán v tejto súvislosti ďalej poznamenáva, že z predloženého spisu a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že počas zisťovacieho konania nebolo zabezpečené vyjadrenie mesta Skalica k predmetnej otázke.

Z vyjadrenia dotknutého orgánu – Okresného úradu Senica, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií, pritom vyplýva, že navrhovaná zmena činnosti sa podľa predloženého zámeru nedotýka záujmov ciest, nad ktorými Okresný úrad Senica, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií vykonáva štátnu správu; stavba sa dotýka záujmov miestnej cesty, nad ktorou vykonáva prenesený výkon štátnej správy podľa § 3 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. mesto Skalica.

Prvostupňový správny orgán v súvislosti v tejto súvislosti uviedol, že Mesto Skalica – Spoločný stavebný úrad, Mesto Skalica – primátorka, Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Senici, Okresný úrad Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie, úsek odpadového hospodárstva a Okresný úrad Senica, pozemkový a lesný odbor sa v zákonom stanovenej lehote a ani do vydania tohto (t.j. odvolaním napadnutého) rozhodnutia nevyjadrili, preto príslušný orgán podľa § 29 ods. 9 zákona považuje jeho stanovisko za súhlasné.

Na základe vyššie uvedeného odvolací orgán vyslovuje názor, že prvostupňový správny orgán postupoval v uvedenej otázke komunikácie s mestom Skalica procesne nesprávnym spôsobom, pričom následne nedostatočným spôsobom zistil skutočný stav veci v zmysle § 32 ods. 1 zákona o správnom konaní a nezaobstaral si potrebné podklady pre vydanie rozhodnutia. Odvolací orgán v tejto súvislosti podotýka, že prvostupňový správny orgán v zisťovacom konaní nenesie zodpovednosť za to, či iné orgány štátnej správy splnia svoje povinnosti a poskytnú stanoviská vo forme pripomienok, alebo nie. Avšak odvolací orgán konštatuje, že prvostupňový správny orgán je povinný sa o to aspoň pokúsiť a aktívnym spôsobom požadovať vyjadrenie dotknutého orgánu aspoň v tej forme, že odpovie na výzvu. V tomto prípade však prvostupňový správny orgán toto opomenul a uspokojil sa s tým, že nijaké vyjadrenie nebolo dodané. Odvolací orgán uvádza, že dosah navrhovanej činnosti vyžaduje dôslednejšie zistiť potrebné informácie. Prvostupňový správny orgán je povinný vyžadovať od dotknutého orgánu spoluprácu. V zmysle § 3 ods. 2 zákona o správnom konaní, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka; v zmysle § 4 ods. 1 účastníci konania spolupracujú so správnymi orgánmi v priebehu celého konania. Odvolací orgán ukladá prvostupňovému správnemu orgánu v každom prípade v ďalšom konaní vyžiadať stanovisko dotknutého orgánu, a to prostredníctvom konkrétne zadaných otázok. V prípade ak bude po aktívnom dožadovaní spolupráce prvostupňový správny orgán neúspešný, následne si môže sám vytvoriť o tejto veci úsudok.

K podmienke „Predmetnú zmenu navrhovanej činnosti spracovať v súlade s nadradeným, aktuálne platným ÚPN-O Skalica (najmä z hľadiska funkčného využitia územia a záväzných regulatívov určených pre jednotlivé plochy), odvolací orgán uvádza, že v zmysle § 8 ods. 1 stavebného zákona územnoplánovacia dokumentácia komplexne rieši priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia, zosúlaďuje záujmy a činnosti ovplyvňujúce územný rozvoj, životné prostredie a ekologickú stabilitu a ustanovuje regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia, ďalej v zmysle § 13 ods. 1 stavebného zákona územnoplánovacia dokumentácia sa člení na záväznú časť a na smernú časť; v Koncepcii územného rozvoja Slovenska sa ako záväzné vymedzujú zásady a regulatívy, ktoré usmerňujú požiadavky najmä odvetvových koncepcií na priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia Slovenskej republiky a jej regiónov v súlade s princípmi trvalo udržateľného rozvoja, ochrany životného prostredia, prírodného a kultúrneho dedičstva. Je teda zrejmé, že záväzná časť územného plánu obce musí byť rešpektovaná. V posudzovaní vplyvov na životné prostredie ide práve o to, aby navrhovaná činnosť reflektovala na požiadavky ďalšie rozvoja územia, v celkovej súvislosti s inými časťami obce, mesta. Stanovené podmienky majú vychádzať z potrieb územného plánovania, je pritom zrejmé, že samotný územný plán má byť rešpektovaný.

Odvolací orgán uvádza, že na novom konaní bude potrebné dosiahnuť taký stav, aby boli vo výrokovej časti rozhodnutia aj konkrétne eliminujúce alebo zmierňujúce podmienky, tak ako to vyžaduje zákon. Aké konkrétne to majú byť, to má byť stanovené práve v zisťovacom konaní a to súčinnosťou s účastníkmi konania. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový správny orgán nie je povinný akceptovať a preberať všetky podnety účastníkov, avšak tieto podnety (okrem) môžu slúžiť k identifikácii potenciálne problematických dopadov navrhovanej činnosti, ktoré by bolo vhodné zmierniť. Odvolací orgán sa riadi najmä strategickými dokumentmi, predloženými stanoviskami a vyjadreniami atď., ako ukladá zákon. Odvolací orgán opätovne zdôrazňuje, že ktoré konkrétne opatrenia budú

uplatnené ako podmienky je práve jednou z otázok, ktoré treba v zisťovacom konaní zodpovedať a to s ohľadom na konkrétne miestne podmienky. Odvolací orgán preto nemôže v súčasnom odvolacom konaní sám takéto podmienky vytvoriť a uviesť; nahrádzala by sa tak činnosť prvostupňového správneho orgánu, ktorá je v tomto prípade nezastupiteľná vzhľadom na celkovú vhodnosť v zmysle § 59 ods. 3 zákona o správnom konaní.

Odvolací orgán sumárne uvádza, že na novom konaní je potrebné vykonať nové prejednanie veci a vydať nové rozhodnutie v zisťovacom konaní, podľa priebehu zisťovacieho konania rozhodnúť, že vec sa nebude ďalej posudzovať a v tom prípade určiť podmienky na zmiernenie negatívnych vplyvov navrhovanej činnosti, alebo v prípade, ak to konanie preukáže rozhodnúť, že vec sa bude ďalej posudzovať.

Odvolací orgán uvádza, že v odôvodnení nového rozhodnutia je potrebné popísať negatívne dopady na životné prostredie. Je zároveň potrebné urobiť hierarchiu významnosti týchto vplyvov podľa ich významnosti a v závislosti od toho treba dbať na určovanie opatrení, ktoré pomôžu k ich eliminácii. Odvolací orgán uvádza, že hlavným nedostatkom súčasného napadnutého rozhodnutia je, že podmienky napadnutého rozhodnutia jednak nie sú dostatočné a predovšetkým nie sú v súvislosti so zistenými možnými vplyvmi a plánmi rozvojových dokumentov. Je potrebné, aby bola určená konkrétna podmienka vo výroku rozhodnutia, ktorú bude možné v ďalších povoľovacích konaniach skontrolovať, či bola splnená a zároveň v odôvodnení rozhodnutia je potrebné uviesť, z čoho podmienka vychádza, t.j. aký negatívny vplyv zmierňuje.

Ako bolo tiež naznačené vyššie v rozhodnutí, je potrebné dôslednejšie sa vyrovnať s pripomienkami iných účastníkov konania a to zdôvodnením, ktoré sú opodstatnené a ktoré sú neopodstatnené a v čom je tá ich neopodstatnenosť. Odvolací orgán opätovne zdôrazňuje, že považuje za potrebné vykonať miestnu ohliadku a to aj za účasti zástupcu odvolateľa. Odvolací orgán uvádza, že v danom súčasnom prípade je potrebné odvolateľa zapojiť do konania a to nielen písomne, ale aj vykonaním spomínanej miestnej ohliadky, ale prípadne zvážiť aj ústne pojednávanie, a to za tým účelom, aby boli vyjasnené jeho pripomienky a stanoviská vzhľadom k danej konkrétnej lokalite. Odvolací orgán uvádza, že osobná účasť zástupcu odvolateľa je na konaní nevyhnutná a prvostupňový správny orgán bude na nej trvať, pričom v prípade, ak sa nedostaví, bude prvostupňový orgán na nej trvať uplatnením opatrení podľa tretieho oddielu tretej časti zákona o správnom konaní (predvolanie, predvedenie, poriadkové opatrenia).

Na základe uvedeného odvolací orgán rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie

V zmysle § 59 ods. 4 zákona o správnom konaní je toto rozhodnutie konečné a nemožno sa proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie možno preskúmať súdom.

PhDr. Vanesa Šteinerová
vedúca odboru

Informatívna poznámka - tento dokument bol vytvorený elektronicky orgánom verejnej moci

IČO: 00151866 Sufix: 10006

Doručuje sa

ZUJU Stav, s.r.o., Marxova 815, 908 48 Kopčany, Slovenská republika
Združenie domových samospráv, o.z., Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, Slovenská republika
Mesto Skalica, Nám. Slobody 10, 909 01 Skalica, Slovenská republika

Doložka právoplatnosti a vykonateľnosti

Typ doložky

Typ doložky:	
doložka právoplatnosti	x
doložka vykonateľnosti	-
doložka právoplatnosti a vykonateľnosti	-

Číslo rozhodnutia:	OU-TT-OOP3-2023/041028-003
Dátum vytvorenia doložky:	17.08.2023
Vytvoril:	Zárecký Juraj, Mgr.

Údaje správoplatnenia rozhodnutia

Dátum nadobudnutia právoplatnosti:	16.08.2023

Právoplatnosť vyznačená pre:	
rozhodnutie v plnom znení	x
časť rozhodnutia	-

Doložka o autorizácii

Tento listinný rovnopis elektronického úradného dokumentu bol vyhotovený podľa vyhlášky č. 85/2018 Z. z. Úradu podpredsedu vlády Slovenskej republiky pre investície a informatizáciu z 12. marca 2018, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o spôsobe vyhotovenia a náležitostiach listinného rovnopisu elektronického úradného dokumentu.

Údaje elektronického úradného dokumentu	
Názov:	[Rozhodnutie o odvolaní]
Identifikátor:	OU-TT-OOP3-2023/041028-0126000/2023

Autorizácia elektronického úradného dokumentu	
Dokument autorizoval:	Alena Stupjanská
Oprávnenie:	1182 Zamestnanec poverený zastupovaním vedúceho odboru okresného úradu
Zastúpená osoba:	Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky SK IČO 00151866
Spôsob autorizácie:	kvalifikovaný elektronický podpis vyhotovený s použitím mandátneho certifikátu s pripojenou kvalifikovanou elektronickou časovou pečiatkou
Deklarovaný dátum a čas autorizácie:	10.08.2023 08:26:31 časové pásmo +02:00
Dátum a čas vystavenia kvalifikovanej časovej pečiatky:	10.08.2023 08:26:43 časové pásmo +02:00
Označenie listov, na ktoré sa autorizácia vzťahuje:	OU-TT-OOP3-2023/041028-0126000/2023

Autorizácia elektronického úradného dokumentu	
Dokument autorizoval:	Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, OÚ TT 10006 SK IČO: 00151866
Spôsob autorizácie:	kvalifikovaná elektronická pečať s pripojenou kvalifikovanou elektronickou časovou pečiatkou
Deklarovaný dátum a čas autorizácie:	17.08.2023 12:05:54 časové pásmo +02:00
Dátum a čas vystavenia kvalifikovanej časovej pečiatky:	17.08.2023 12:05:55 časové pásmo +02:00
Označenie listov, na ktoré sa autorizácia vzťahuje:	OU-TT-OOP3-2023/041028-0126000/2023

Autorizácia prílohy elektronického úradného dokumentu	
Dokument autorizoval:	Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, OÚ TT 10006 SK IČO: 00151866
Spôsob autorizácie:	kvalifikovaná elektronická pečať s pripojenou kvalifikovanou elektronickou časovou pečiatkou
Deklarovaný dátum a čas autorizácie:	17.08.2023 12:05:54 časové pásmo +02:00
Dátum a čas vystavenia kvalifikovanej časovej pečiatky:	17.08.2023 12:05:55 časové pásmo +02:00
Označenie listov, na ktoré sa autorizácia vzťahuje:	OU-TT-OOP3-2023/041028-0126000/2023-P001

Informácia o vyhotovení doložky o autorizácii	
Doložku vyhotovil:	Mgr. Juraj Zárecký
Funkcia alebo pracovné zaradenie:	Referent
Označenie orgánu verejnej moci:	Okresný úrad Trnava IČO: 00151866
Dátum vytvorenia doložky:	04.09.2023
Podpis a pečiatka:	